

[Finansministeren.]

på en meget løsagtig måde med en række nedskæringer, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) i ganske særlig grad, så vidt man kan forstå, har kastet sin kærlighed på. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) mener, at når man lægger alle disse sociale og uddannelsesmæssige osv. nedskæringer sammen, så vil der kunne ske en lettelse af indkomstskatten med 21.000 kr. for et ægtepar.

Nu har jeg haft den store fornøjelse i Ekstra Bladet i de sidste par dage at diskutere disse ting spalte op og spalte ned med hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og har dér haft lejlighed til at påvise de meget grove fejl og de meget store fordrejninger, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har bedrevet, og jeg skal bestemt ikke ved denne lejlighed gentage, hvad tingets medlemmer kan stifte bekendtskab med på anden måde. Derimod synes jeg, at det pågældende dagblads konklusion giver en meget præcis karakteristik af, hvad det er, fremskridtspartiet foretager sig, når man argumenterer med tal. Jeg tænker på den leder, der findes i Ekstra Bladet på side 2 i dag, hvor man under overskriften »Løgn og sandhed« bl. a. siger, at den debat, vi har haft, »har været uhyre afslørende for glistrupianernes argumentation. Man påstår et eller andet, skynder sig at gøre dette synspunkt til en uangribelig kendsgerning og drager herefter vidtgående konklusioner. Dette er bl. a. baggrunden for partiets påstand om, at det over 5 år er muligt at skære de offentlige udgifter ned med 60 mia kr., uden at det slår noget i stykker...« Og, siger Ekstra Bladet videre, disse såkaldte kendsgerninger kan helt åbenbart ikke stå for en nærmere prøvelse, hvilket vores drøftelse har vist. Det er en konklusion og en karakteristik, som jeg er meget enig i.

Jeg skal som sagt ikke gentage, hvad man kan læse andre steder, men hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har udtrykkelig bedt om, at jeg ikke nøjes med at gå nogle af hans regnestykker igennem, men at jeg, så vidt jeg overhovedet kan overkomme det, går dem alle sammen igennem. Det kan jeg nu ikke overkomme i aften, men da jeg nødig vil skuffe hr. Svend Andersen (Rosk. a.), så vil jeg da godt tage et par stykker til, og nu kan jeg jo foreløbig begynde med det ene.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) påstår, at vi – det vil sige regeringen – ansætter massevis af bureaukrater, for at vi alle sammen kan betale nogle penge til hinanden. Hr. Svend Andersen

(Rosk. a.) oplyser, at han nærmere tænker på, hvad han kalder børnetilskud til velstående m.v., og så anfører han, at disse såkaldte overførselsindkomster koster hvert ægtepar 3.000 kr. pr. år.

Efter hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s meget specielle beregningsmetode, som det går alt for vidt at komme ind på her, men som er forkert – men lad os nu tage den alligevel – svarer dette beløb til en udgift til børnetilskud i indværende finansår på 3 mia kr.

Nu er det sådan, at på finansloven for 1976–77 er der altså kun til dette formål opført 2,7 mia kr. Men jeg synes ikke, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) skal lade sig slå ud af 300 mill. kr. fra eller til. Jeg vil tage det som udtryk for, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har foretaget en pris- og lønopregning på 11 pct., hvad der så nogenlunde svarer til opregningsgennemsnittet – jeg kan se, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) nikker, så er det det, der er sket – fra april 1975 og til 1976–77. Men allerede her begår hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sin første fejl, for der er nemlig ikke fuld dyrtidsregulering af børnetilskuddene; der er kun halv dyrtidsregulering af børnetilskuddene.

Lægger vi så hertil, at hver statslige udgiftsbesparelse på 1 mia kr. kun åbner mulighed for en indkomstskattelettelse på 666 kr. og ikke som anført af hr. Svend Andersen (Rosk. a.) på 1.000 kr., så bliver resultatet, at skattelettelsen pr. ægtepar i givet fald kun bliver på ca. 1.900 kr. og ikke på 3.000 kr., sådan som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har påstået det.

Nu skal hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke se alt for fortvivlet ud, for det er bestemt ikke den største fejl, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har lavet. Fejlberegningsprocenten denne gang er kun på 58, og det er et ganske pænt stykke under hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s gennemsnit.

Jeg kan ikke helt se, om hr. Svend Andersen (Rosk. a.) virkelig ønsker, at jeg skal gennemgå flere eksempler – jo, jeg skal gennemgå flere, men så tager vi ét til.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) påstår, at der bruges administrationsudgifter på 2.000 kr. pr. ægtepar til at administrere indkomstskattesystemet, svarende til ca. 2 mia kr., stadig væk efter hr. Svend Andersens (Rosk. a.) særlige beregningsmetoder. Og jeg vil give hr. Svend Andersen (Rosk. a.) en indrømmelse. Det er svært at få helt sikre tal frem, men jeg tør godt give det bud, at det beløb, som hr. Svend An-